

[Jørgen Estrup]

kan begynde her. Der er heller intet nyt under solen i denne sag, det er vist fjerde gang, vi har den på bordet i lidt ændret udformning, men jeg tror, boligministeren vil kunne føle sig til rette i løbet af kort tid; så store skridt tager vi heller ikke.

Det er klart, at valgkampen betød noget for ejerboligmarkedet, og at det heller ikke var den mest hensigtsmæssige måde at hjælpe det boligmarked, som vi alle sammen gerne ville hjælpe med de forslag, der tidligere har været igennem Tinget. Det kan naturligvis begrunde, at vi nu forsøger at strække fristerne for den lovgivning, der allerede lå, og det synes jeg man skal acceptere med det samme, det er velbegrundet. Men så må man naturligvis også med det samme sige, at inden vi tager det skridt, bør vi have en vis sikkerhed for, hvilke virkninger vi allerede har set i praksis, og derfor synes jeg, at i forbindelse med Boligudvalgets arbejde med det lovforslag, der nu ligger fra ministeren, må det være en forudsætning, at vi får så godt et grundlag som muligt for at vurdere, hvordan virkningerne af en sådan forlængelse vil være.

Det er rigtigt, som både fru Kirsten Jacobsen og hr. Holger K. Nielsen har påpeget, at vi mange gange har spurgt os selv, om dette var tilstrækkelig effektivt. Hvis man deler det op i tre dele, så kan man måske udskille det at gøre forlængelsen af ejerskiftelån fra 20 år til 30 år permanent og sige, okay, det er altså en strukturændring, det har et formål i sig selv.

Men de to andre dele, dels pakken for tvangsauktionstruede, dels spørgsmålet om stempelafgift, har ganske specifikke virkninger. Den første del af det er et forsøg på at hjælpe folk, der allerede er kommet i klemme, den sidste del er et forsøg på at ophjælpe boligmarkedet. På de to områder synes jeg vi har brug for noget mere viden. Vi må have en fornemmelse af, hvor langt man er nået i kreditforningerne, som kan supplere det, vi fik i oktober omkring de tvangsauktionstruede, og vi må også have en mere klar fornemmelse af, hvordan ophævelsen af stempelafgifterne virker på boligmarkedet.

Jeg vil godt i den forbindelse sige, at jeg sådan set accepterer den forudsætning, der ligger i fremsættelsestalen og bemærkningerne om, at de, der er med til at gennemføre dette, også må finde besparelser svarende til udgiften; men når udgiften ikke kan specificeres nærmere,

men tværtimod er et slag på tasken, bliver lysten jo ikke så stor til at deltage i den efterfølgende dækning af regningen. Derfor synes jeg, at vi i forbindelse med udvalgsarbejdet må have en nærmere redegørelse for, hvad der kan siges om udgiften; og i hvert fald må vi andre jo, hvis der ikke kan siges noget mere specifikt om, hvordan man kommer frem til beløbet, tage et vist forbehold.

Endelig vil jeg godt sige, at inden vi fra radikal side indskiber os i dette lovforslag, så synes jeg også, at det må være rimeligt, at man prøver på at kigge på andre forslag, der kan hjælpe boligmarkedet. Jeg ved jo fra tidligere, at ministeriet har været langt fremme med overvejelser om, hvordan man kunne hjælpe ved midlertidig udlejning af ejerboliger. Det er i hvert fald noget, vi vil interessere os for fra radikal side.

Det andet, jeg vil nævne, det er, at vi naturligvis også vil holde regeringen fast på, at det ikke er nok nu at gå frem til 1. juli 1991 og så konstatere, at der desværre var flere problemer tilbage. Derfor vil noget af det, vi vil vende tilbage til fra radikal side også under udvalgsarbejdet, være, hvordan regeringen har tænkt sig at følge denne lovgivning op, og hvordan man har tænkt sig at forhindre, at vi en gang til kommer til at stå i samme situation.

Men med de forbehold vil jeg også gerne tilføje, at vi vil støtte forslaget.

Lysholm Christensen (KRF):

Jeg vil også gerne benytte lejligheden til at byde den nye boligminister velkommen til arbejdet og til det nye job som boligminister.

Vi står nu igen med en forlængelse af den såkaldte boligpakke, og det er i hvert fald ikke et forslag, som er belastet af særlig langsigtede perspektiver, det er ikke noget, der løser de store problemer, vi har på boligmarkedet; men vi må da sige, som så mange andre ordførere har sagt det, at vi godt vil være med til at forlænge boligpakken lidt. Vi mener, at det kan være fornuftigt at forlænge den kortvarigt for at få et yderligere grundlag at vurdere pakken på og for at se, om ikke den positive udvikling, der har været på boligmarkedet, vil fortsætte, hvis vi forlænger ordningen.

Men det skal ikke skjules, at vi meget gerne så, at der blev fremlagt en langsigtet boligpolitik, som kan samle et politisk flertal i folketingsalen, således at vi kan få ro på boligmar-